

Pani Wszystkich Narodów, Kongregacja Doktryny Wiary
i „która kiedyś była Maryją”

Dr Mark Miravalle
Catholic Online

**„Panie Jezu Chryste, Synu Ojca,
ześlij teraz Ducha Twego na ziemię.
Spraw, aby Duch Święty zamieszkał w sercach wszystkich narodów
i chronił je od upadku, katastrofy i wojny.
Niechaj Pani Wszystkich Narodów, [która kiedyś była Maryją]
stanie się naszą Orędowniczką. Amen”.**

W odpowiedzi na pytanie, zawarte w liście Komisji Doktrynalnej Konferencji Biskupów Katolickich Filipin, arcybiskup Angelo Amato, Sekretarz Kongregacji Doktryny Wiary, w liście z 20 maja 2005 r., w odniesieniu do nabożeństwa do Pani Wszystkich Narodów i krótkiej klauzuli „która kiedyś była Maryją” (jaka jest zawarta w „Modlitwie Pani Wszystkich Narodów”) oznajmił co następuje:

„W odniesieniu do pobożności zwanej nabożeństwem do „Pani Wszystkich Narodów” i Maryjnych objawień, których doświadczyła zmarła wizjonerka Ida Peerdeman, chciałbym wskazać Waszej Ekscelencji, że choć wspomniane objawienia zostały uznane przez Jego Ekscelencję biskupa Josefa Marię Punta, Biskupa Haarlemu (Holandia), Okólnikiem z 31 maja 2002 r., to jednocześnie Kongregacja Doktryny Wiary wyraziła swoje zatroskanie w związku z jednym szczególnym aspektem nabożeństwa, a mianowicie tym, że modlitwy oficjalne kierowane są do Błogosławionej Dziewicy jako Pani Wszystkich Narodów, *która kiedyś była Maryją*’.

Zaiste, Dykasterium to zaleciło w liście do Jego Ekscelencji ks. biskupa Francois Bacque’a, Nuncjusza Apostolskiego Niderlandów, aby pobożność maryjna rozwijała się i była podtrzymywana zgodnie ze wskazówkami danymi przez Ojca Świętego w „Redemptoris Mater” i „Rosarium Virginis Mariae”, a nie według prywatnych objawień lub „nowego” imienia Maryi, jakim jest Pani Wszystkich Narodów, *która kiedyś była Maryją*”.

...Stąd też Wasza Ekscelencja proszona jest o wzięcie pod uwagę powyższego zalecenia i o poinformowanie członków Konferencji Biskupów Katolickich Filipin, że Kongregacja Doktryny Wiary nie zezwala żadnej katolickiej wspólnoty wyznawców Chrystusa, aby modlić się do Matki Bożej używając tytułu „Pani Wszystkich Narodów” z dodanym wyrażeniem *która kiedyś była Maryją*”.

Dla właściwego zrozumienia listu Arcybiskupa Amato należy mieć na uwadze następujące aspekty sprawy.

1. List rozpoczyna się bezpośrednim potwierdzeniem ze strony Kongregacji Doktryny Wiary (KDW), że objawienia Pani Wszystkich Narodów otrzymały eklezjalne zatwierdzenie od miejscowego ordynariusza, biskupa Josefa Marii Punta. KDW konsekwentnie poucza, że odpowiedzialność za rozeznanie i osądzenie nadprzyrodzoneści jakiegokolwiek prywatnego objawienia spoczywa na miejscowym biskupie.

2. KDW zatroskana jest tylko o „jeden szczególny aspekt nabożeństwa”, a mianowicie o zwracanie się do Błogosławionej Dziewicy słowami klauzuli *„która kiedyś była Maryją”*. Nabożeństwo do Pani Wszystkich Narodów pozostaje nadal jako zatwierdzone przez biskupa lokalnego i cała modlitwa, za wyjątkiem tej klauzuli, wyrażająca prośbę skierowaną do Pana Jezusa Chrystusa, aby zesłał Ducha Świętego na ziemię dla ochrony od „upadku, katastrofy i wojny”, tak samo pozostaje zatwierdzona.

3. KDW zabrania każdej „katolickiej wspólnoty wiernych Chrystusa” modlenia się do Matki Bożej z użyciem tytułu „Pani Wszystkich Narodów” wraz z dołączonym doń określeniem *„która kiedyś była Maryją”*. Odnosi się to do modlitwy publicznej lub wspólnotowej wyznawców Chrystusa. KDW nie odnosi się w jakiś szczególny sposób do prywatnego odmawiania modlitwy.

4. Widoczne doktrynalne zatroskanie Sekretarza KDW, odnoszące się do krótkiej klauzuli *„która kiedyś była Maryją”*, przeciwstawia się faktowi, że modlitwa do Pani Wszystkich Narodów otrzymała oficjalne „imprimatur” (świadczące o katolickiej doktrynalnej ortodoksji) od około 70 kardynałów i biskupów z całego świata. W liście zabraniającym używania omawianej klauzuli nie podano żadnego szczegółowego wytłumaczenia teologicznego bądź duszpasterskiego dla podjętej decyzji.

5. Klauzulę *„która kiedyś była Maryją”* można wytłumaczyć w prosty i bezpośredni sposób. *„Pani Wszystkich Narodów, która kiedyś była Maryją”* nawiązuje do historycznych początków duchowej Matki

wszystkich narodów i ludów, która była najpierw pokorną Dziewicą z Nazaretu. Maryi „tak”, wypowiedziane w Nazarecie, prowadziło do Jej ostatecznej roli przy Jezusie na Kalwarii, gdzie Jej Ukrzyżowany Syn podarował Ją wszystkim narodom i ludom jako duchową Matkę, co wyrażone zostało w słowach: „Niewiasto, oto Twój syn... oto Matka twoja” (J 19, 25-27). Zwrot ten odnosi się zatem do nowej godności, jaka przysługuje obecnie Maryi w świetle Jej roli współodkupienia z Jezusem, Boskim Odkupicielem i pod Jego przewodnictwem, co ukazuje tytuł „Pani Wszystkich Narodów”, lecz również przypomina o Jej pokornym początku historycznym jako Maryi z Nazaretu, która została powołana do codziennej współpracy w zbawczym dziele Swego Syna.

Możemy wykorzystać prostą analogię: „Papież Jan Paweł II, który kiedyś był Karolem” lub „Papież Benedykt XVI, który kiedyś był Józefem”, czy chociażby przykłady z Pisma świętego: „Św. Piotr, który kiedyś był Szymonem”, lub „Św. Paweł, który kiedyś był Szawłem”. Inny analogiczny przykład mógłby być następujący: Anna, młoda niewiasta, poślubia Jana Smitha i staje się żoną oraz matką wielu dzieci z nowym tytułem „Pani Smith”. W tym przypadku mamy nowy tytuł wynikający z nowej roli żony i matki wielu dzieci, ale jednocześnie chodzi wciąż o tę samą kobietę. Podobnie i z „Panią Wszystkich Narodów, która kiedyś była Maryją” – nowy tytuł, nowa rola, ta sama niewiasta.

Nawiązanie do wcześniejszego imienia identyfikuje historyczne początki indywidualności, ale drugie imię we właściwy sposób uznaje nowy szacunek i godność, jakie przysługują osobie w świetle jej współpracy z łaską Bożą. Znaczenie klauzuli może być także wyjaśnione przy pomocy dodatkowego słowa: „Pani Wszystkich Narodów, która niegdyś była [znana] jako Maryja” (dla poszerzonego wyjaśnienia zob. artykuł: Wyjaśnienie Tematów Związanych z Objawieniami Pani Wszystkich Narodów, Amsterdam, 2004, nr 2, www.de-vrouwe.net).

Tym niemniej posłuszeństwo powinno być naszym odzewem, jako że posłuszeństwo prawowitej władzy Kościoła zawsze przyjemne było naszemu Panu i samej Pani Wszystkich Narodów, nawet w czasach zamieszania i oskarżeń. Wezwaniem do posłuszeństwa jest także przesłanie biskupa Punta z Haarlemu-Amsterdamu, który pierwotnie udzielił eklezjalnego zatwierdzenia objawień. Za pośrednictwem swojej Komisji Doradczej ds. Pani Wszystkich Narodów biskup Punt zażądał od „osób stojących na straży tego nabożeństwa, aby respektować duszpasterskie zatroskanie Kongregacji i aby podczas modlitw publicznych pomijać, bądź odmawiać klauzulę po cichu, aż do odwołania” (zob. list: „Pani Wszystkich Narodów... która kiedyś była Maryją?”, Stanowisko Biskupa Harlemu, Josefa Marianusa Punta, 8 sierpnia 2005”, www.bisdomhaarlem.nl). Wraz z wezwaniem do posłuszeństwa biskup zachęca również do dialogu, który mógłby wnieść pozytywny i owocny wkład, odnoszący się do nabożeństwa, w obrębie toczącego się na forum ogólnym specyficznego i szerokiego dialogu maryjnego. Dialog ten, lansowany przez powyższą kwestię, powinien zawierać również cenny wkład biskupów, duchowieństwa, teologów i „sensus fidelium”, zgodę ogółu wiernych, które należy przedstawić Kongregacji Doktryny Wiary dla jej nieustannej ewaluacji.

Zgodnie z Dokumentem Komisji Doradczej z Diecezji Haarlem-Amsterdam, biskup Punt skontaktował się z Arcybiskupem Amato i poprosił Stolicę Świętą o dalsze wyjaśnienia odnośnie tej sprawy. Dopóki nie zostanie ono przedstawione przez Stolicę Świętą, zachowajmy pokój i posłuszeństwo, łącząc się na modlitwie o pozytywny rezultat tego otrzymanego od Boga nabożeństwa do Pani Wszystkich Narodów, Jej objawionej w sposób nadprzyrodzony Modlitwy i spełnienie się zawartej w niej prośby o zesłanie Ducha Świętego, dla ochrony od wciąż nasilających się „upadków, katastrof i wojen”, które naznaczyły nasze obecne czasy. Posłużmy się końcowym stwierdzeniem Amsterdamskiej Komisji Doradczej: „We wszystkim tym biskup widzi także pozytywną stronę. Dzięki tej dyskusji został wszczęty głębszy dialog. Za tą klauzulą, przekazaną po ogłoszeniu dogmatu o Wniebowzięciu Maryi, kryje się zasadnicze pytanie: Kim naprawdę jest Maryja w Bożym planie zbawienia? Jaka jest Jej rola w przyjsciu Ducha Świętego? Kim Ona ma być w tym czasie i dla tego świata?...”

Dr Mark Miravalle
Profesor Teologii
Franciszkański Uniwersytet w Steubenville
11 sierpnia 2005 r.

Kontakt: Dr. Mark Miravalle
<http://www.catholic.org> OH, US
Dr. Mark Miravalle – Professor of Theology, 740-946-7777
Słowa kluczowe: Lady Nations Once Mary